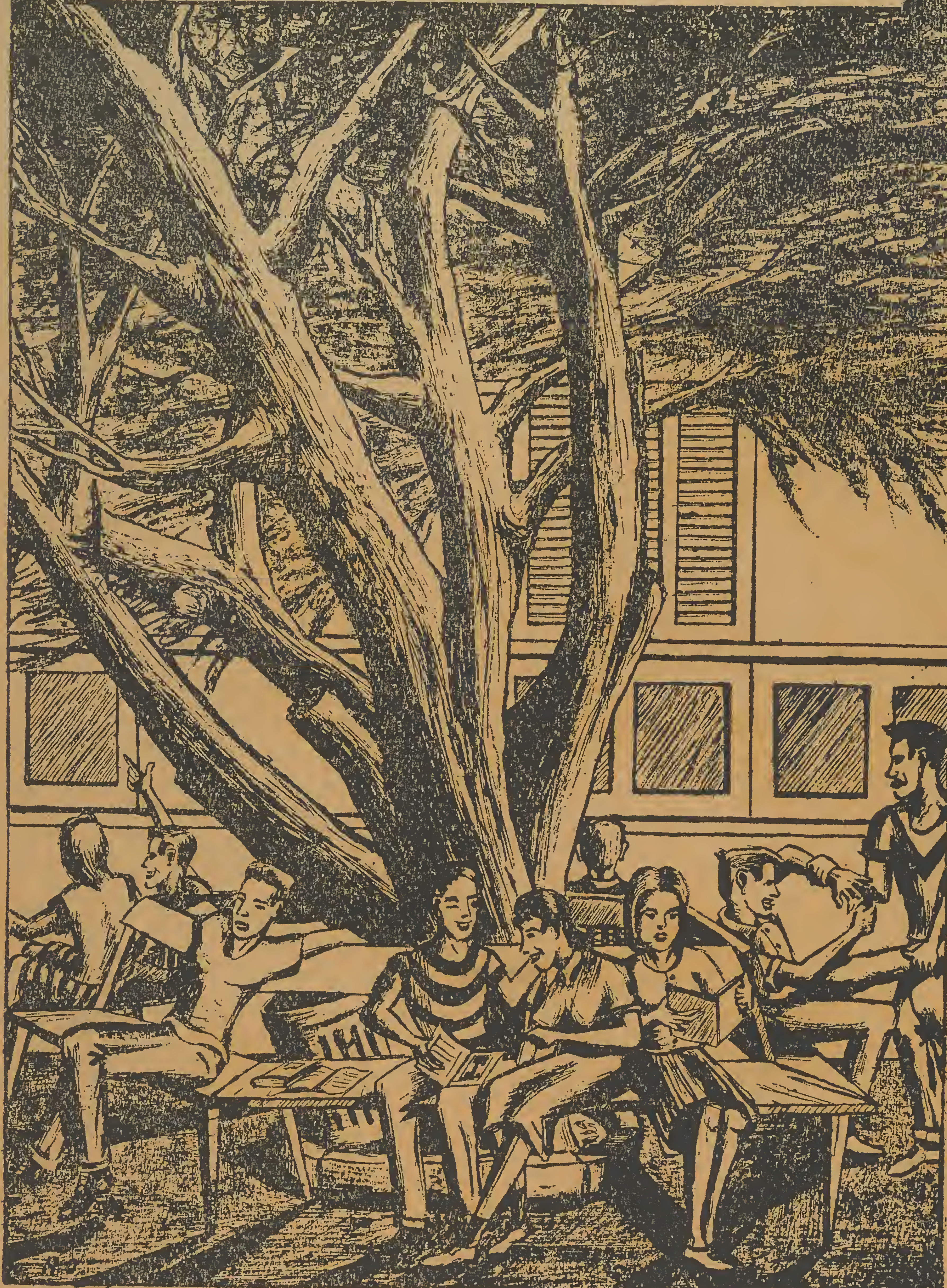
LA SALLE COLLEGE MARIA COLLEGE

Bao di Kwihi

ARUBA R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.

Corda!
Pa tur dia di fiesta
bo por hanja
regalos na

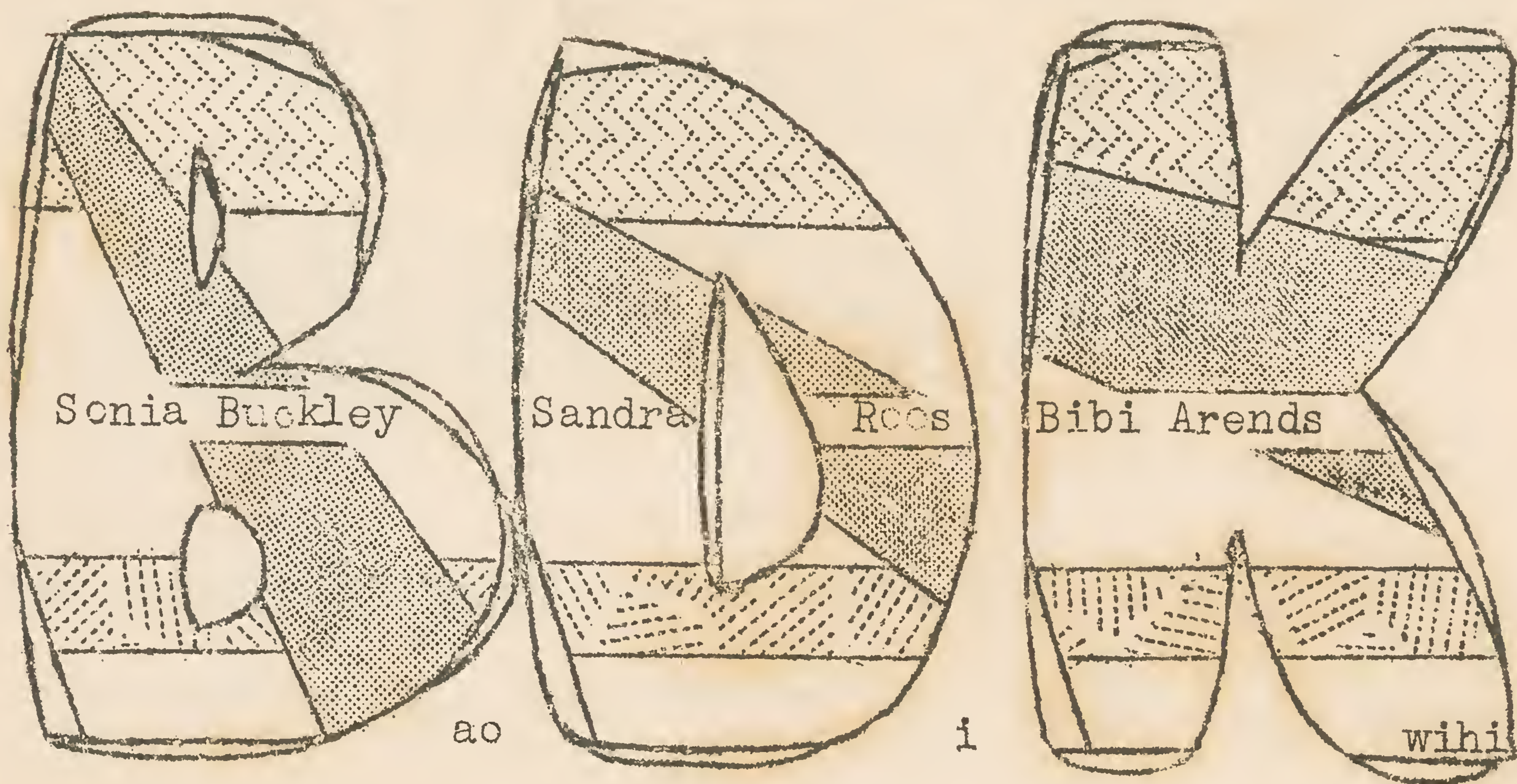
SPRITZER + FUHRMANN

Aruba

SPRITZER + FUHRMANN

Joyeros del Caribe

ARUBA BONAIRE CURAÇAO ST. MAARTEN NEW YORK

SEPTEMBER 1968 ZESDE JAARGANG NUMMER 1

Beste abonnees,

En we beginnen met de zesde jaargang, met de bedoeling ook deze tot een goed einde te brengen.
Natuurlijk zijn we met ons eerste nummer wat te laat. Dat komt omdat we onze redaktie nog niet aangevuld hebben. Dat zal volgende maand gebeuren, hopen we.
We hebben wel versterking gekregen in de persoon van meneer Rosenstand. Hij stelt alles in het werk om ons blad straks te laten drukken. Dat is heel wat deftiger. Alleen de prijs schrikt nog wat af.

We rekenen weer op vele trouwe abonnees. Trouw in het lezen van álle artikelen, trouw in het insturen van opstellen, kritiek, puzzels en tekeningen, en natuurlijk ook in het betalen van je abonnementsgeld.....

Aan alle leerlingen van onze MAVO-scholen en allen die de oude mulo afmaken..., aan alle leraren en leraressen, een succesvol en prettig schooljaar toegewenst.

Redaktie

BESTE MEISJES & JONGENS

Daar zitten we weer in een nieuw schooljaar. En wat voor een jaar!!!! De Mammoet heeft zijn weg gevonden naar Aruba.

Het is wel zeker dat er langzamerhand het een en ander gaat veranderen voor de Mulo-leerlingen. Om te beginnen krijgen jullie zo maar een andere naam. Dat betekent een geheel nieuw leven. Vooral de meisjes en jongens van de brugklas beginnen met een ander programma.

Voor al de anderen net zo goed als voor de nieuwkomers hoop ik dat het een goed studiejaar zal worden. Dat hangt voor een groot gedeelte van jezelf af. Werk flink en je zult de vruchten oogsten. Ieder wens ik dan ook veel succes!

Zr. Hélène

Jongelui,

We zijn nu al aan onze derde lesrooster (de eerste is nooit gebruikt): een mooi voorbeeld van een eindige verzameling (518 elementen). Vraag maar de leerlingen van de brugklas wat dat betekent.

De tweede rooster was ook geen lang leven beschoren; de lessen van 40 minuten sneuvelden om die van 45, als telgen van de Mammoet, hun levenskans te geven.

Onze 4e klassen tellen 83 leerlingen - de 10 aanvullende B-ers buiten beschouwing gelaten, hoewel die natuurlijk ook wel iets willen presteren. Op 16, 17, 18 en 21 april '69 zullen die al schriftelijk moeten laten zien of hun leraren niet tegen muren of houtblokken gepraat hebben.

Als ze beseffen dat ze hard moeten werken, dus geen minimalist zijn, een voorbeeld kunnen nemen aan vele meisjes -wat de studie betreft althans- en niet doen alsof het examen een soort katoochi is, waarbij het geluk moet goedmaken wat de ijver verwaarloosd heeft, dan zal het best meevallen. Het woord en vooral de daad is aan hen.....

Dan hebben we de wonderlijke Brug. Voor ons ook een beetje geheimzinnig. Op het eind van dit schooljaar zou iedereen over de brug heen moeten zijn; op een brug ga je niet wonen; het is een doorgang. Het ziet er in elk geval interessanter uit dan toen het gewoon 7e klas heette: twee keer gymnastiek, twee keer tekenen,....

De middenmoot - klas 2 en 3 - zijn blijkbaar ook van goede wil om er iets van te maken. Enkelen uit klas 3 zijn voorwaardelijk overgegaan, en die eretitel bevalt hen niet erg; maar dat gebeurt wel meer met medicijnen....

Een belangrijk punt is: de ijver en de goede wil van de eerste weken niet te verliezen en je eigen niet wijs te maken: ik heb niets te doen want: IK HEB GEEN HUISWERK VOOR MORGEN, alsof je nooit van repeteren gehoord hebt.

Nog een hartelijk welkom aan de nieuwe leraren, de heren Coffie en Williams, op de school waar zij zelf vroeger ook op jullie plaats gezeten hebben;

en aan allen veel succes eb veel genoegen.

fr.Arnold.

ALS HET EENS ZO WAS....

Voor wat hoort wat! Als we 's middags graag vrij-af willen hebben, zullen we vroeger naar bed moeten gaan om vroeger op te staan. Maar dat gaat wel wennen later.

Om half twaalf zullen we dan al hartgrondig beginnen te zuchten van..... hè, nog anderhalf uur. En om 1 uur zullen we nog hartgrondiger zuchten: gelukkig,,, tot morgen....

Wat een hemelse dagen zouden het worden. 's Middags slaapt toch drie kwart van de klas en de onderwijzer die niet alle aandacht heeft, wordt met de minuut geïrriteerder en wij worden onrustig. En die hitte!!!! Gewoon vreselijk is het.

Terwijl we thuis eerst uitgerust konden hebben, en dan tegen drieën (de tijd waarop we momenteel onze tas inpakken) met ons huiswerk konden beginnen.

Wat zeggen jullie er zelf van???? Als je er vóór bent, koop dan zo gauw mogelijk een wekker!!

S.B.

o-o-o-o-o-o-o

Beste abonnees,

De volgende keer zouden we graag willen weten wat jullie zelf denken van het idee wat de schooltijden betreft: óf: half acht tot één uur. ('s middags vrij en 's zaterdags vrij)

óf: de gewone regeling.

Zeg niet te gauw: O nee, half 8 is te vroeg. Vergeet niet dat je dan eerst je (dagelijkse?) middagdutje kunt doen en dan aan je huiswerk beginnen.
Bij de gewone regeling mag je niet dutten!!!

Klim snel in je pen, jongens en meisjes.

JOURNAAL.

2 september: Na "enige" dagen vakantie, moesten we terug naar school. Sommigen gaven sterk de indruk nog niet uit de vakantiesfeer te zijn.
We heten de nieuwelingen van de brugklassen welkom.
Meneer Steegs is terug, met iets aan zijn kin.
Meneer Raaumaker is nieuw. Ook welkom.
En aan alle schoolbezoekers veel succes.

5 september: Het eerste ongelukje. Mevrouw Kelkboom was sterker dan de vloer.

16 september: De zuster deelt gele enveloppen uit. Dat is voor pay-day.

21 september: Happy Birthday voor zuster Hélène. En nog vele jaren.
We werden lekker getrakteerd. Dank u wel!

24 september: De 4e klassers bussen naar het Cultureel Centrum. Een Surinaamse groep zingt en speelt voor ons. Afrikaanse melodieën, die wat vreemd klonken. En een tafereeltje van jonge mannen en een meisje dat langs komt, dat ook hier gebeurd kon zijn.

25 september: Krijgen we bericht dat een nieuw prinsje geboren is, en
26 september: mogen we daarom thuisblijven.

30 september: We beginnen met een nieuwe rooster.
Nou gaat alles nog beter.

SCANDINAVIË

Het is absoluut de moeite waard als je ooit in Europa bent en je hebt de tijd en het geld om naar de Scandinavische landen te gaan. Je kunt in het winterseizoen gaan en je hart ophalen aan skiën en schaatsen, je kunt ook gaan als de meeste toeristen weg zijn, in mei.

In Nederland is het dan nog guur, kil weer, in het noorden heerlijk zomers weer. Dat komt natuurlijk door de extra lange dagen. 's Morgens om drie uur is het licht en 's avonds om elf uur kun je de krant nog lezen.

De reis die wij maakten, ongeveer 3000 km, van Amsterdam via Hamburg, Kopenhagen, Gotenborg, Oslo, het Sonjefjord en terug naar Kristiansand en vandaar met de boot naar Amsterdam kan ik niet vollddig beschrijven; daarom beperk ik me tot het geven van enkele bijzonderheden.

Kopenhagen of Koopmanshaven, de hoofdstad van Denemarken, het Parijs van het noorden, is voor de toeristen vooral bekend om zijn mooie bouwwerken, beroemde kunstverzamelingen, schit-terende plantsoenen, waterpartijen en geweldige beeldhouwwerken. Het beroemde amusementspark Tivoli is een uitgestrekt uitspanningsoord, met prachtige bloembedden, geïllumineerde fonteinen en alle soorten amusement.

Van oud tot jong staan de mensen zich te amuseren aan gokautomaten. Je moet echt soms wel een half uur wachten om ook eens aan de beurt te komen. Ik vermoed dat een Deen veel geld verdient.

In Gotenburg, in Zweden, heb je ook zo'n pretpark: Liseberg, iets minder groots opgezet als Tivoli. Een bui-

tengewoon mooie rit was het van Gotenburg naar Oslo langs de diepingesneden kust (westkust) van Zweden, daarna langs de Oslofjord, waar vestingen en vertserkte boerderijen nog wijzen op de strategische positie van deze landstreek. De ligging van Oslo, gezien vanaf een skischans aan deze fjord is buitengewoon schilderachtig.

Het is moeilijk de uitzichten over fjorden, het natuurschoon, de hoedanigheid van de E-wegen na een lange winter, te beschrijven. De Sogndalsfjord en de weg er naar toe door mooie bossen, afgewisseld met een serie woeste rotskloven, was wel het toppunt van schoonheid.

Van deze fjord, ligging 62 graden N.B. zijn we weer zuidwaarts gereden, noordelijker waren de wegen niet berijdbaar, omdat ze deels nog bedekt waren met dooiende sneeuw. Nee, Eskimo's en rendieren, iglo's en ijsberen hebben we niet gezien. Toen we in Amsterdam aankwamen was de zon weer weg, het motregende, het was guur, kil weer.

X.

+++

ONZE REIS NAAR CURAÇAO

vrijdag 26 juli.

Met vlucht 906 van de A.L.M. begon onze langverwachte reis naar Curaçao. Een sjieke kist, die nieuwe Fokker.

Bij onze aankomst gebeurde het eerste ongelukje. Een meisje verloor een van haar hakken en moest maar verder hinken. We werden direct naar onze verblijfplaats gebracht. We stelden ons een luxegebouw voor, maar tot onze teleurstelling kwamen we in een "kippenhok" terecht. Niet erg hoor, we zijn toch allemaal kippen!

We moesten ons gauw aankleden en gingen op stap. We kregen eerst Fort Nassau te zien. Een fijn gerestaureerd fort. Daar heb je een prachtig uitzicht over de geweldige haven van Curaçao. Daarna reden we naar de dierentuin. We liepen daar rond terwijl we de verschillende dieren bekeken. De meisjes werden het meest getrokken door de apen. Wel te begrijpen hè. Hier hadden een paar meisjes ook geschommeld, anderen hadden gewip-wapt, weer anderen rustten even uit. Ondertussen haalde meneer ijsjes voor ons. Toen meneer terug kwam met de ijsjes wilde een zo vlug mogelijk die van haar krijgen, maar kwam in het zand terecht. In de namiddag keerden we terug naar Brakkeput. We waren natuurlijk erg hongerig. De leidsters en een groep meisjes gingen aanstonds aan de slag om het eten klaar te maken. Ondertussen vermaakten wij ons buiten. Het eten smaakte heerlijk. Na het eten kregen we een spannende film te zien. Het liep tegen elven toen we voor deze dag eindelijk aan slapen londen denken.

zaterdag 27 juli

Deze morgen hadden we een geweldige trip met de

boot gemaakt door de haven. Curaçao is niet voor niets trots op zijn wateren. Vandaag hebben we tevens kennis gemaakt met Rob, die bij ons de naam Mozes kreeg omdat hij een lange baard heeft en Theo, die meteen hopeloos verliefd wordt.....

'S Middags gingen we naar Ascension. Daar werden we door de aalmoezenier verwelkomd. We hebben er gezwommen, ping-pong gespeeld, rond het huis gewandeld, cola gedronken, enz. We verheugden ons echter op het feestje dat die avond zou worden gehouden.

'S Avonds probeerden we ons zo keurig mogelijk op te maken. zodat we te laat in het Militair Tehuis kwamen. De jongens snapten dat wel. Het werd een fantastisch leuk feest. Op muziek van een beatband en steelband dansten we met de "Jantjes" van de oorlogsboot "Overijssel", die hier een paar maanden geleden in de haven lag. Pas laat in de avond keerden we terug naar ons kippenhok, om het feest in een droom voort te zetten.

zondag 28 juli

We konden vanmorgen moeilijk opstaan en moesten toch om half acht naar de kapel om de H.Mis bij te wonen. We hebben het wel gered hoor.

Daarna zijn we naar de stad gegaan, niet om inkopen te doen, maar om de winkels te bekijken. Natuurlijk zochten we vooral naar die speciaal gesorteerd zijn in artikelen voor dames.We liepen totdat we bij een refresqueria kwamen. We zaten daar een tijdje, terwijl we een verfrissende drank kregen.

Tegen de middag keerden we terug om onze maag te vullen. De rest van de dag hebben we in het Flamboyant Beach Hotel doorgebracht. We hebben naar hartelust gezwommen, in de zon gelegen, foto's gemaakt en veel pret gehad.

'S Avonds was het weer fijn opmaken om naar landhuis Jan Kock te gaan. De eigenaar leidde ons door het huis, terwijl hij ons de bijzonderheden van dit landhuis vertelde. Het landhuis werd in de 17e eeuw gebouwd in verband met het exporteren van zout naar Nederland met zeilschepen. Het is nu helemaal gerestaureerd, maar daar het er donker was en alleen maar wat kaarsen brandden, ziet het er spookachtig uit. De eigenaar zei zelfs, dat de werkelijke Jan Kock van

een paar eeuwen terug, daar nog leeft. We hebben hem gelukkig niet gezien. We hebben ook caha di orgel gedanst, maar op onze go-go-stijl. Jammer genoeg werd het weer tijd om te vertrekken.

maandag 29 juli.

We waren van plan de Christoffelberg te beklimmen maar we hadden niet genoeg energie door twee dagen héél laat naar bed te gaan en weer vroeg op te staan. We stapten maar in de bus en reden naar Westpunt. Onderweg stapten we uit bij Boca Tabla. een prachtwerk van de natuur.

We reden verder naar een koffiehuis waar we onze boterhammen opaten en cola dronken, terwijl het buiten regende. Ook bracht de bus ons naar Coral Cliff, een bebouwde kust zoals hier Malmok, dus met bungalows.

In de namiddag maakten we een ritje met een bus van Taber Tours. Luid zingend reden we rond en gingen o.a. naar het Curaçao Hilton Hotel. Dit is wel het mooiste hotel van Curaçao. We werden daar door een dame rondgeleid. Binnen is het hotel buitengewoon prachtig. Een gunstige plek voor wittevroodsdagen!

's Avonds hadden we barbecue. We aten ons rond. Daarna hadden we film, maar we vielen om van slaap. Niet allemaal hoor. Na de film gingen een paar naar bed, terwijl de rest een wandeling maakte. Het werd onze laatste avond op Curaçao en daarom wilden we maar liever opblijven, maar onze geliefde leider, meneer Hollander kwam de zaak regelen.

dinsdag 30 juli

's Morgens gingen we de stad in om inkopen te doen. Het was echt fijn. Daar is het veel drukker dan hier. We kochten allemaal wat, zowel in Punda als in Otrobanda.

's Middags werden we naar hotel Bianca gebracht. Een paar namen nog een duikje en de rest maakte zich alvast klaar voor het diner dat er zou worden gegeven. Tegen half drie gingen we aan tafel. De gerechten waren smakelijk. Er werd ook een speech gehouden. Daarna reden we naar het vliegveld. We zouden met het vliegtuig van half vijf ver-

trekken, maar het was een extra-vlucht, dus moesten we tot kwart over vijf wachten. We gingen boven iets drinken en liepen daar rond, totdat het zover was.

De terugreis was erg gezellig; al wilden we niet terug, toch waren we blij weer op ons dushi Aruba te zijn.

^^^^^^^^^^^^^^^

Nogmaals onze allerhartelijkste dank aan al de dames voor hun zorg en heerlijke maaltijden. Ook aan beide heren. We hebben werkelijk hardstikke leuke dagen gehad.

In het bijzonder willen we meneer Ostendorf bedanken, want tenslotte is hij degene die ervoor gezorgd heeft dat deze reis mogelijk werd.

N.A.I. 4A

EERLIJKHEIDSHALVE

Men blijft jong, zolang men nog tegenspraak kan verdragen. (Ebner)

Kinderen zijn bang in het donker, volwassenen in het licht (Greshoff)

Een jeugd zonder dwaling kan slechts leiden tot een ouderdom zonder deugd. (Greshoff)

Als een jong en een oud man het eens zijn, waar ook over, hebben zij beiden ongelijk. (Greshoff)

Er is veel verstand voor nodig om sommige dingen onbegrijpelijk te vinden. (Francken)

Men leert alleen iets van degene die men liefheeft. (Goethe)

JOURNAAL LSC

We hebben nog geen journaalschrijver gevonden en kunnen daarom nog niet dag voor dag vertellen wat voor belangrijke gebeurtenissen plaatsvonden.

2 september was een heel voorname dag. Toen begon de school weer. Met weinig zin kwamen we om acht uur op school en kregem meteen te horen dat we voortaan om 20 voor 8 aanwezig moesten zijn. Was dat geen goed begin? Maar 's middags is het wel prettiger; we kunnen eerder naar huis.
Welkom aan alle nieuwe leerlingen, vooral aan de brugklassertjes. Zij beginnen met de Mavo; wij doen nog gewoon mulo. Ook een hartelijk welkom voor meneer Williams (helemaal nieuw aan onze school) en meneer Coffie (die we al eens eerder gezien hebben) en meneer Werink (die maar zes maanden weggeweest is).

Voor de rest geen nieuws aan het schoolfront. Behalve dat we nou al onze tweede lesrooster hebben gekregen. Nou zijn de schcoltijden weer net als vorig jaar... Maar de lessen zijn langer geworden: 45 minuten.
O ja, en we hebben een extra vrije dag gehad. Ter ere van prinsje Friso. Het was maar een halve vrije dag, want hij viel op een donderdag. Maar was toch welkom.

We zijn weer helemaal gewend. Het is net of er geen augustusvakantie geweest is. De leraren praten nou al over het mulo-examen. En dat lijkt nog zo ver weg. We wensen vooral onze 4e klassers een zeer goed schooljaar.

EEN KIJKJE IN MIJN DAGBOEK

Hierbij sla ik elke keer zomaar m'n dagboek open en schrijf, ongeacht de volgorde der data, een stukje over, dat ik aan Bao di Kwihi soorstuur. Natuurlijk kan ik mijn naam niet noemen, hoe graag ik het ook wil, want wie laat graag zijn dagboek aan een ander lezen?? Ik kan slechts zeggen dat ik een meisje ben, de rest moet ik verzwijgen. Veel plezier. (P.S. Enkele personen heb ik van geslacht verahderd)

November 14

Hello! Hier ben ik weer. Mensen wat ben ik toch een geluksvogel (soms). Gisteravond hadden we onverwacht bezoek en van huiswerk kwam niet veel terecht. Ik had de hele les door op hete kolen gezeten; de zuster besloot namelijk eerst verder te gaan en daarna te overhoren, wat nooit is gebeurd. En heus, ik had zó het gevoel dat ik een beurt zou krijgen, en de les was haast om (ik zat al van verlichting te zuchten) toen ik warempel geroepen werd!! Maar dank zij de goedgeluimde geesten ging de bel nét. Ik moest mezelf bedwingen als het ware om geen geluid voort te brengen dat aan een oerwoudmens(een blije) zou doen denken.
Op het ogenblik is iedereen naar bed en ik denk dat de hond die naast mij ligt, droomt. Ze maakt rare geluiden. God weet welke heer ze daar ziet.
O ja, vandaag zijn onze muuraanhangers geweldig geschrokken toen plotseling een agent de "rust" verstoorde en hen naar hun eigen schoolhok joeg. Ik hoop dat de leeuw hen daar niet verslonden heeft, wat eigenlijk moest gebeuren.
Toen ik gistermiddag uit de school kwam vond ik het hele huis potdicht. Ik heb eerst zitten denken of ik moest wachten óf... en ik heb het gedaan!!.... door het raam springen. Geweldig was het: de manier waarop ik hen verwenste: de slimmeriken waren uitgegaan en niet aan mijn bestaan gedacht, die sufferds! Gelukkig ben ik niet aan de dikke kant en kon mijn hand nog net door de houten shutters wringen om de handel naar boven te draaien. Mijn poot slipte enkele malen en na verwoede pogingen zat ik op het kozijn. Die rotjurk ook!

vervolg blz. 17

I Love You

My darling I love you
You surely must know
That deep down inside me
My heart-ache does grow.

You lied when you told me
that your love was true
You used me and hurt me
Though I still love you.

While you love another
And want to be true
I pray you won't be hurt
as I have been by you.

I would rather remember
With tears and with pain
Than not to have known your love
Though only in vain.

SINGER LY
SARADUE

De Moderne Tijd

Zo te zien een nogal veel voorkomende titel, hé? Maar jammer genoeg hebben niet alle mensen die deze titel horen dezelfde mening hierover. Maar dit is wel te begrijpen. Als je zestig bent, heb je niet dezelfde opinie als iemand van 17 of 18.

Als je zestig bent heb je nogal pessimistische gedachten hierover. Dan is het direct: "Nou, deze moderne tijd is me ook wat. God weet waar het onze jeugd allemaal naar toe zal brengen. Deze tijd brengt haast niets goeds voort. Neem me die mini's eens; ze lopen er half naakt bij. Als je naast een meisje met zo'n rok aan loopt, hoef je maar een klein beetje te bukken en je ziet het formaat van haar zitvlak al. Is dat nou de moderne tijd? Wat erger is, zijn de haren van de jongens; je onderscheidt ze haast niet van de meisjes. Laat het a.u.b. alleen maar bij de haren blijven."

Ben je daarentegen 16, 17 of 18, of beter gezegd, ben je een echte tiener en voel je je ook als zodanig (ja hoor dat is ook zeer belangrijk, want deze twee dingen kopen niet altijd samen), ben je het dus, dan is je optimisme hierover soms al te groot.

Je vindt de mini's fantastisch en je zou ze graag nog miniër willen dragen dan mini.

En de haren van de jongens vind je in één woord fantastisch en onverbeterlijk.

Je probeert zo psycodelic mogelijk te doen.

Je lapt je broeken en hemden en loopt liever rond als een moederloos kind, want dan voel je je beter op je gemak.

Maar één ding houd je altijd voor ogen:
men mag niet te ver gaan en het ook niet te erg maken.
Er zijn altijd uitersten, probeer ze niet te overtreffen, want dan loopt het mis.

Uufff....

WAAROM TOCH AL DIE OORLOGEN

Het is toch niet nodig dat wij mensen zo gemeen zijn tegenover elkaar? Waarom moeten we elkaar zo mishandelen en oorlogen voeren? Om alleen maar groot en machtig te zijn? Wat geeft het als je alleen maar hier op aarde groot en machtig bent en later niet? Denk je dat God ons daarvoor op de wereld heeft gebracht om elkaar pijn te doen? En het leven moeilijk en droevig te maken? Nee toch?

Duizenden kinderen verliezen hun vader in de oorlog. En als het al grote kinderen zijn die al op eigen benen kunnen staan. Maar soms zijn het heel kleine kinderen. Wat kunnen die arme knulletjes zonder vader in deze wereld beginnen? Niets. Ze kunnen alleen maar honger lijden, verder niets.

Misschien vind je de oorlog in Vietnam helemaal niet erg, omdat je er zelf niet bij bent. Maar veronderstel dat je zelf daar was, en dat je een paar dagen niets te eten kreeg. Of dat je vader, moeder, broers en zussen allemaal stierven en je helemaal alleen achter lieten. Zou je het niet erg vinden? Zou je niet om vrede bidden? Zou je niet zeggen: "Och, waarom toch al die oorlogen? Waarom moeten wij mensen zo slecht zijn, terwijl God zo goed voor ons is? Waarom kunnen we niet als broer en zus leven?"

Nu je daar niet bent, weet ik zeker, dat je soms je neus optrekt voor het eten dat je moeder voor je klaar zet. Of je moppert altijd als het eten niet op tijd klaar is. Mocht dit eens een keertje bij je voorkomen, zou ik je aanraden om alleen maar eventjes aan de kinderen in Vietnam

te denken, die misschien de rest van je eten dat je voor de hond weggooit, zouden willen opeten. Ik weet zeker dat je dan met gesloten ogen alles op zult eten of je het lust of niet. En dat je God dankbaar zult zijn dat Hij je een gezonde vader heeft gegeven, die hard werkt om je eten te geven.

Vind je nu zelf niet dat het tijd wordt dat er een einde moet komen aan de oorlog in Israël en Vietnam en Biafra en overal waar nog meer oorlogen zijn?

Soms vrees ik dat er een tijd zal komen dat God zijn geduld zal verliezen. Dus dat Hij spijt ervan zal krijgen dat Hij ons ooit heeft geschapen. Maar we moeten Hem dankbaar zijn dat Hij nog altijd geduld met ons heeft en dat Hij zoveel van ons houdt.

Zou je niet graag die arme kindjes willen helpen? Natuurlijk hè? Nu zul je vragen: maar hoe kan ik ze helpen? Moet ik eten sturen? Of moet ik kleren sturen? Nee, dat gaat voor ons zo moeilijk.

Maar we kunnen deze kinderen toch wel helpen als we nu eens heel gewoon voor hen gingen bidden. Bidden om vrede. Bidden is toch ook een hulp? Of niet? En een heel grote ook.

XY°.
2c-MC

""

vervolg van blz. 13:
We moesten eigenlijk met slacks naar school mogen. Ha! wat zouden mijn dierbare broers dan bekvechten om de vermiste jeans!! In mijn kast komen ze toch nooit; mijn zusje vindt haar kast veel interessanter, dus die is buiten gevaar (jammer dat het niet omgekeerd is)
Later merkte ik dat de sleutel van de deur onder de mat die ervoor ligt, verstopt was.
Hey, ik lig haast plat van de slaap. Vandaag verder niets gebeurd. Droom van Engeltjes. Ik droom van de "goede Engel".

X.

Dearest Teeners!

Hi Teeners, how's life? Still going strong? Ja, ik hoop van wel. Met mij is dat in ieder geval wel.

Maar jullie zullen wel allemaal fit zijn na de lange heerlijke vakantie. Ik wed dat jullie nu helemaal honderd procent uitgerust zijn. Dat moet natuurlijk, want nu moeten we allemaal hard gaan werken om aan het einde van het schooljaar glansrijk over te gaan. We willen toch allemaal over? Dan moeten we daar ons best voor doen. Vooral de tiende klassers. Die gaan straks hun einsexamen doen.

Aan Bao di Kwihi moet ook hard gewerkt worden, om elke maand klaar te komen. Ik hoop dat er dit jaar weer veel abonnees zijn. We zullen proberen jullie allemaal je zin te geven.

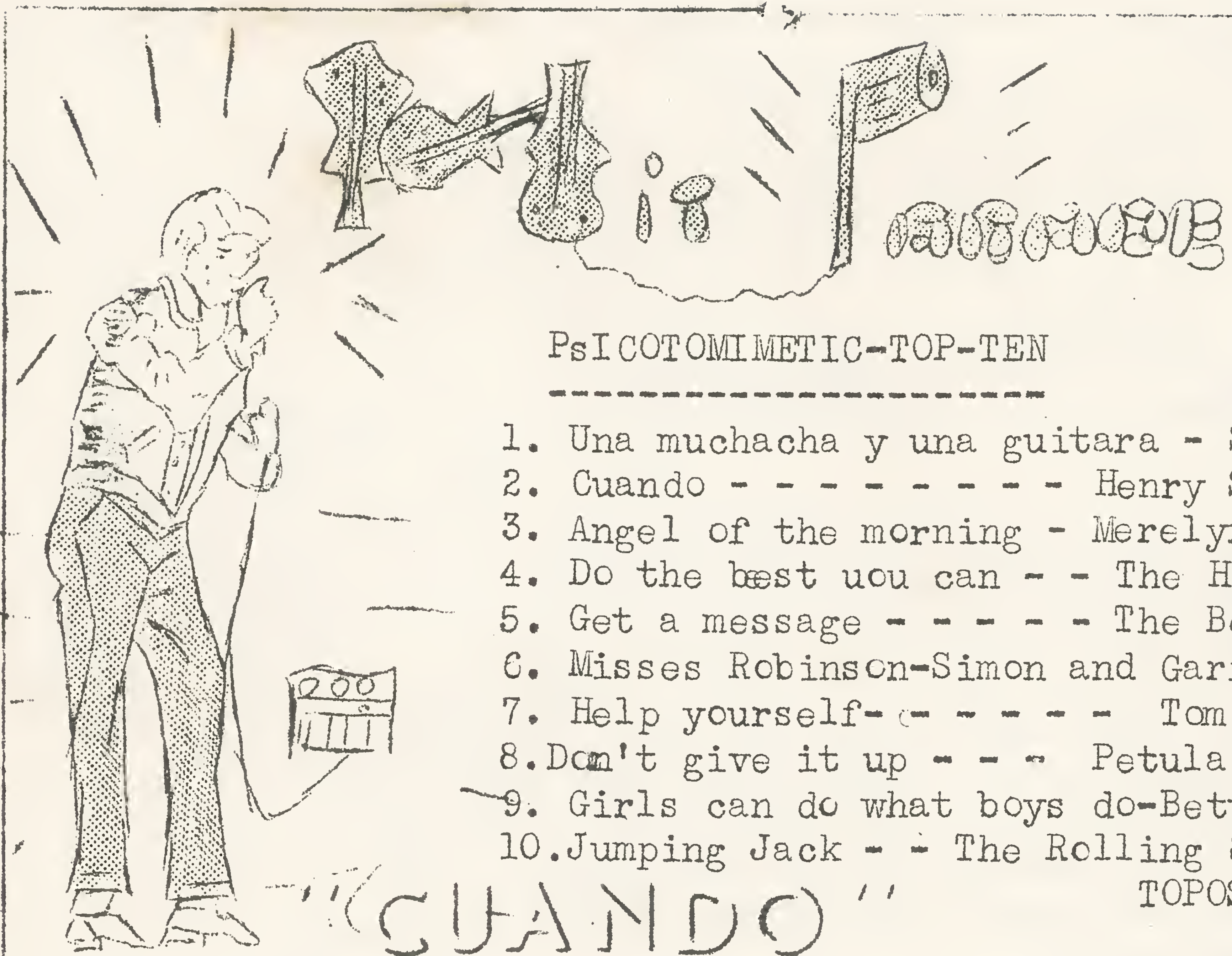
Maar dan moeten we die zin kennen! Als je de vorige jaargang doorbladert dan kom je aardig wat leuke artikelen tegen. Als je nou wat verlangt: stuur je kunstwerk gerust naar ons toe. we publiceren (bijna) alles. Schrijf onder een schuilnaam als je niet wilt dat ze je kennen. Hoe meer we krijgen, hoe liever. We zullen Bao di Kwihi wel dikker maken.

Vooral tienerprogramma's. Tieners, hebben jullie wat te zeggen, te vragen, stuur het in; vragen zullen we proberen te beantwoorden. Problemen hebben jullie toch genoeg: soms met een vriend(in), met vader en moeder, met leraren en leraressen... Ja vooral op school hebben we problemen.

Okay teeners, 'het wordt tijd dat ik ga eindigen. Ik wens je dit schooljaar heel veel succes. Ook aan alle leraren en leraressen wens ik een prettig schooljaar.

Tot schrijfs,

S. Roos - 3c - M.C

PsICOTOMIMETIC-TOP-TEN

1. Una muchacha y una guitara - Sandro
2. Cuando - - - - - - - - - Henry Salvat
3. Angel of the morning - Merelyn Rush
4. Do the bæst uou can - - The Hollies
5. Get a message - - - - - The Beegees
6. Misses Robinson-Simon and Garfunkel
7. Help yourself- - - - - - Tom Jones
8. Don't give it up - - - Petula Clark
9. Girls can do what boys do-Betty Rife
10. Jumping Jack - - The Rolling Stones

TOPOSITE.

"CUANDO"

Cuando ella se separó de mi
casi mi vida llega a su fin
sufri, lloré tanto que no sé
ni lo que llore, conocer, conocer, oh. no, no.
Cuando ella se separó de mi
yo pensé que iba a morir, después
luché, para olvidar lo feliz que fui
con su amor, con su amor, con su amor.
Au'n no voy a decirle seguro que yo la olvidé
si alguien me vieno a preguntar
por Dios no sé qué contestar
pero si le puedo decir que nadie la
amo tanto como yo
pero ella no mereció el amor que le di, oh. no. no
Cuando ella se separó de mi
casi mi vida llega a su fin
ahora yo quiero olvidar que un dia
yo la amé, y sufri y lloré,
que la amé y lloré, oh, oh, si.

Henry Salvat

Hoe zal de wereld eruit zien in het jaar 2000? In elk geval anders dan nu! Wie had in het jaar 1900 kunnen voorspellen hoe het er in 1968 uit zou zien? Dat is maar 68 jaar vooruitzien. Maar tegenwoordig gaan de ontwikkelingen veel sneller, zo snel dat er tussen 1968 en 2000 meer kan gebeuren dan in de eerste 60 jaar van onze eeuw.
Op het gebied van de ruimtevaart worden grote dingen verwacht. Hoogstwaarschijnlijk zullen de eerste mensen al op Mars geland zijn. Op de maan is er dan al lang een nederzetting met een grote sterrewacht, die veel meer kan ontdekken dan eentje die op aarde is. Dit komt omdat de maan geen dampkring heeft die het kijken door de verrekijkers bemoeilijkt.

Nu vragen we ons af, of er ook thuis iets zal veranderen. Dit zal zeker het geval zijn. We zullen weer slaven krijgen. Geen menselijke slaven maar robots. Ze zullen voor de huisvrouwen alle mogelijke karweitjes opknappen, bv. tafel dekken, bedden opmaken enz. Deze robotten zullen er uit zien als dozen op pootjes met metalen armen en handen. Dat hoeven geen twee handen te zijn, misschien wel meer als 't blijkt dat dat handiger is.

We zullen ook veel meer gebruik maken van de telefoon. Als je iemand opbelt zul je hem niet alleen horen, maar ook

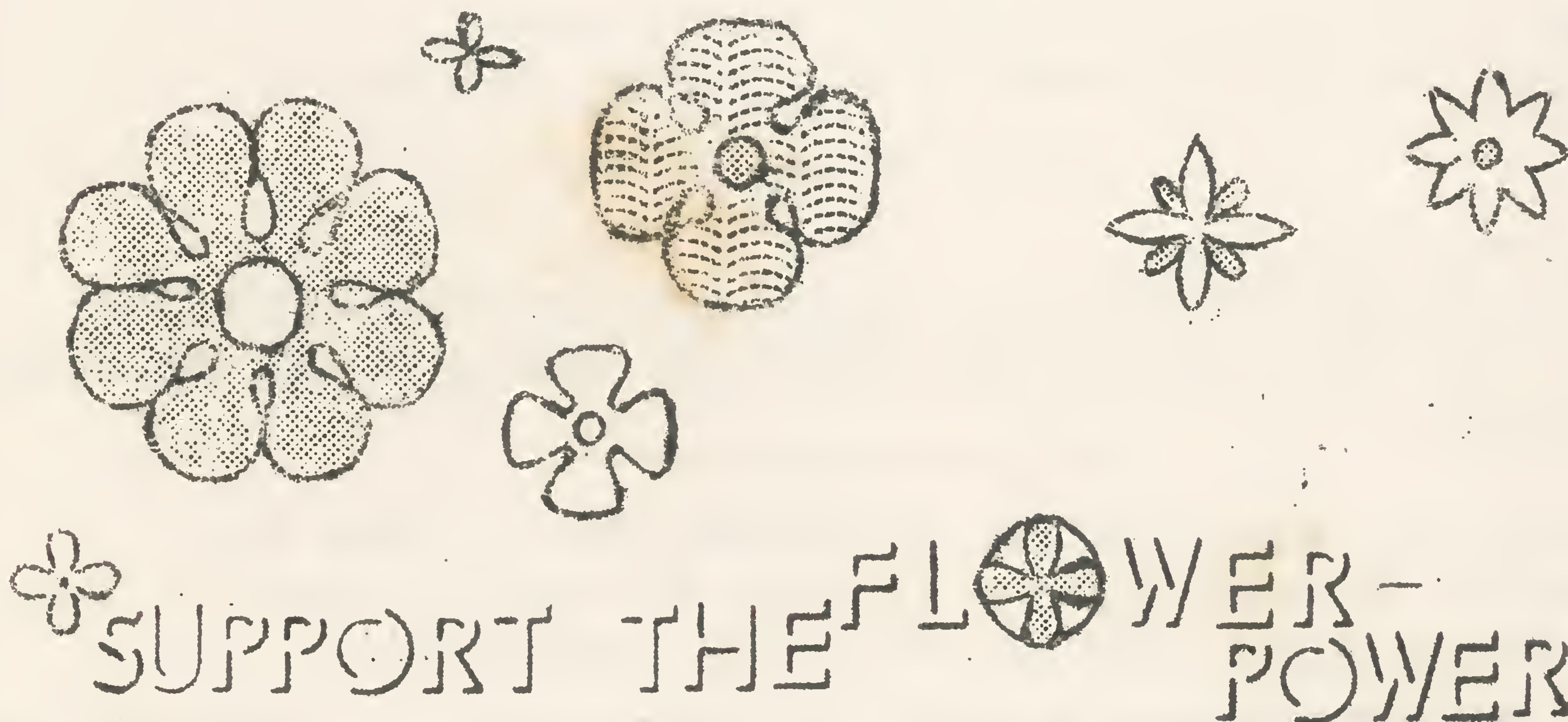
zien, want naast de telefoon staat een t.v.ontvanger. Als je de krant wilt lezen, bel je het redaktiebureau op en dan geeft je t.v.ontvanger een beeld van de krantenpagina's die je zo kunt lezen.

Op school zullen we wel veel meer moeten leren om al die ingewikkelde nieuwigheden bij te houden; er zullen wel leer machines en dergelijke komen.
Ook op het gebied van de geneeskunde zullen er veel veranderingen optreden, ziektes die we nou vrezen, zullen worden uitgeroeid. Tegenwoordig kan men al een hart overplanten.

Maar zullen de mensen van het jaar 2000 gelukkiger zijn dan wij? Geluk is iets dat iedere mens zelf moet weten te krijgen en dit komt niet door die robotten en dergelijke technische nieuwigheden. Wat we wel kunnen zeggen is, dat de mensen uit het jaar 2000 anders dan wij zullen leven, wanr wij leven immers niet meer zoals de Indianen. En hoe de mens zich in zo'n veranderde wereld voelt, hangt in de eerste plaats van hemzelf af en niet van al die moderne gemakken.

Z.

^^

HUMOR

Weeny: Why are you writing so fast?
Teeny: I want to finish this letter before my pen runs out of ink!

*****************vvv^^

Billy: Do you know why the baker quit baking doughnuts?
Willy: Nope!
Billy: He got sick of the hole business!

^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^

De directeur van een kostschool besloot op zeer eenvoudige manier te achterhalen wat zijn leerlingen in hun vrije tijd deden. Hij had een hele troep naar het verwilderde park zien gaan en reed er met zijn auto heen, maar moest óm het park rijden aangezien er geen autowegen in het park waren.
Door een luidspreker riep hij: "God ziet je, God ziet je, God ziet je."
Tot zijn verbazing werd er teruggeroepen: "Maar Hij verraadt ons niet!!"

^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^

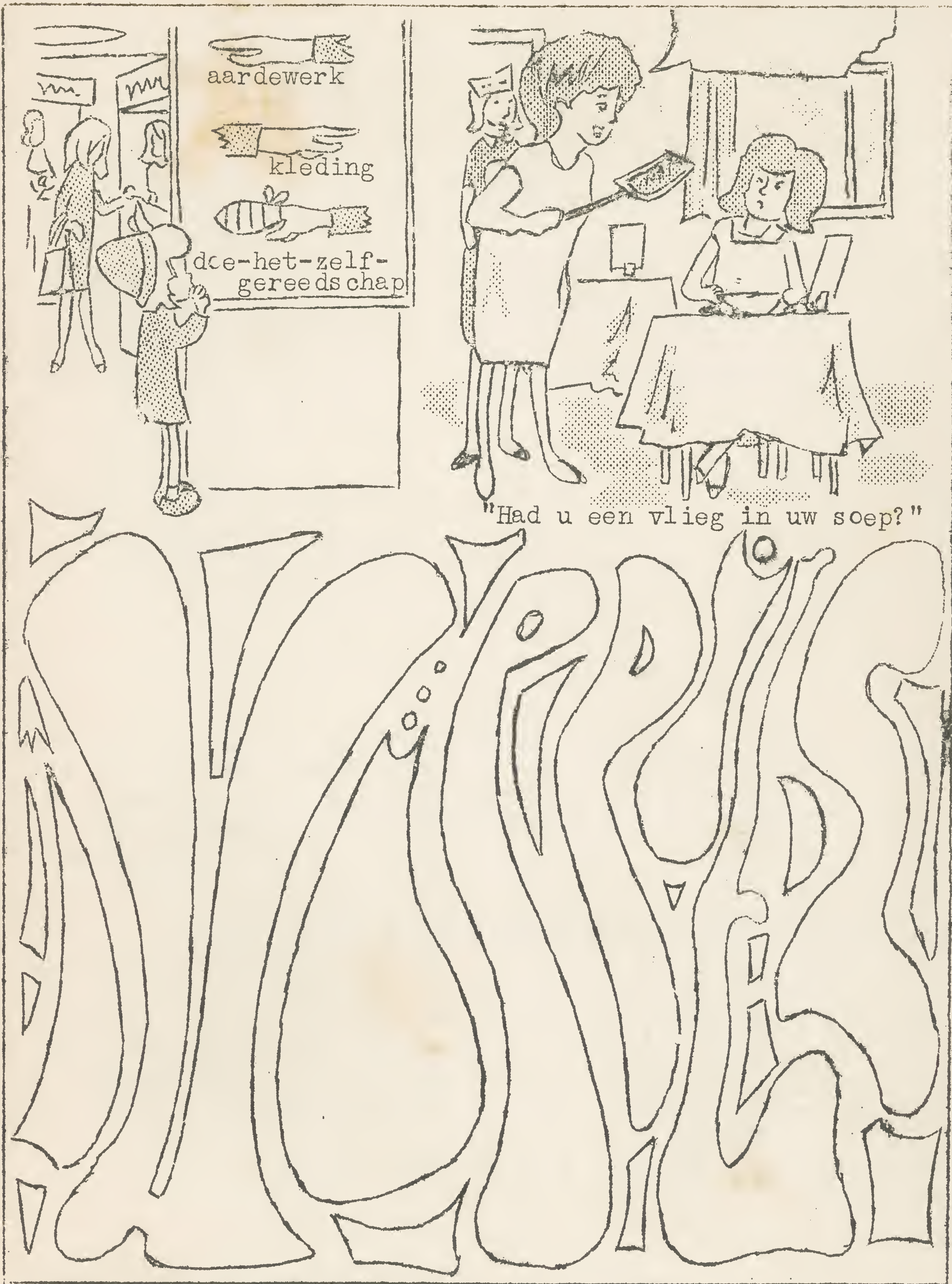
Twee vissers ontmoeten elkaar; beiden zijn nogal doof.
Pedro: Hé Juan, ga je vissen?
Juan : Nee joh, vandaag ga ik lekker vissen.
Pedro: Och, en ik dacht al dat je ging vissen!

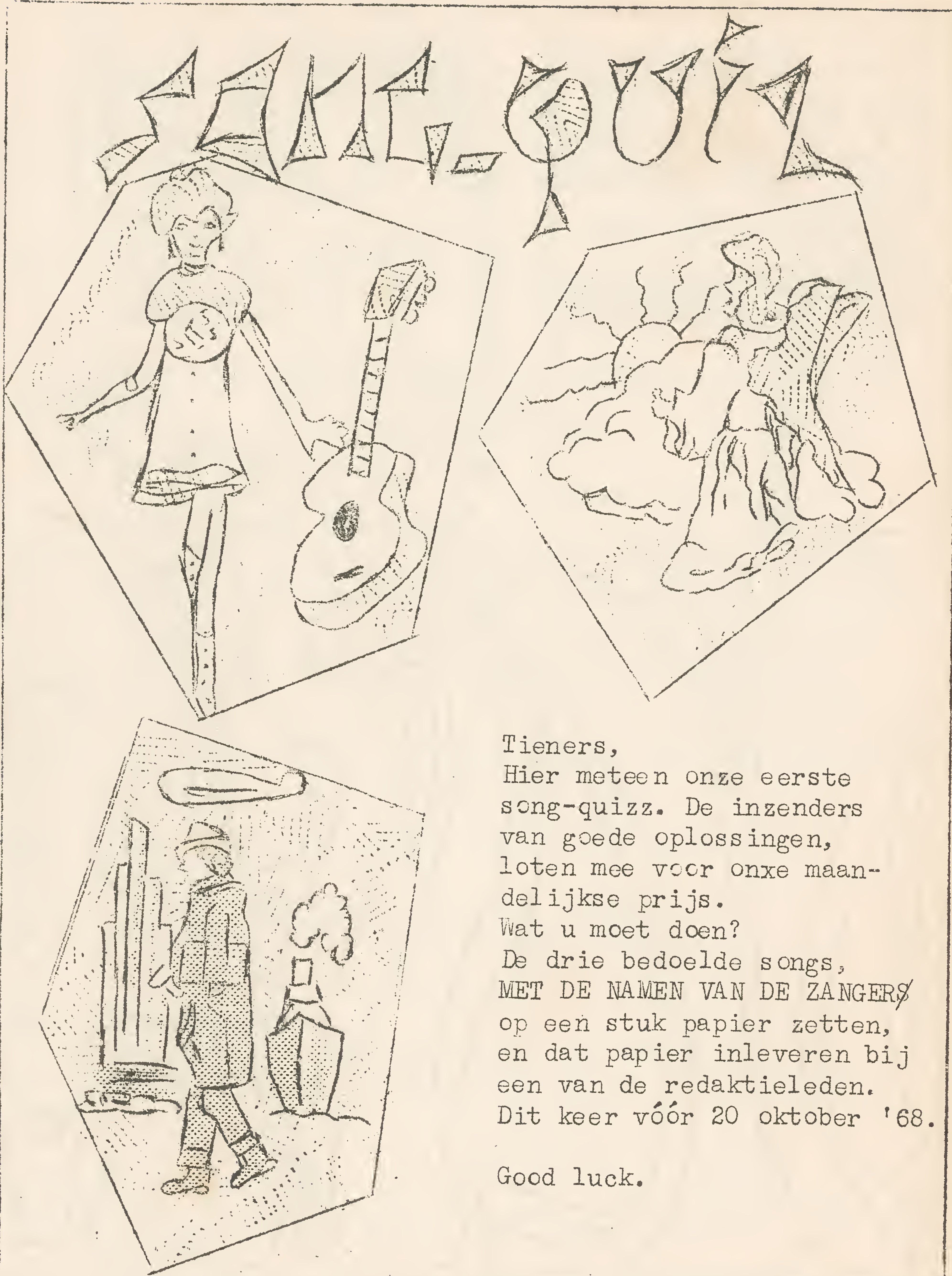
^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^

Terloops opgevangen:
"Ik heb tegenwoordig een uitstekende nieuwe diëtist. Hij laat je alles eten wat je maar wilt, zolang je je rekeningen betaalt".

^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^

Kleine Ria tegen moeder, die boven aan het werk is:
"Mammie! Mevrouw Sanders wil weer wat suiker lenen, - pas op wat je zegt, want ze staat vlak naast me!!!"

aardewerk
kleding
doe-het-zelf-
gereedschap
"Had u een vlieg in uw soep?"

Tieners,
Hier meteen onze eerste song-quizz. De inzenders van goede oplossingen, loten mee voor onxe maandelijkse prijs.
Wat u moet doen?
De drie bedoelde songs, MET DE NAMEN VAN DE ZANGERS op een stuk papier zetten, en dat papier inleveren bij een van de redaktieleden. Dit keer vóór 20 oktober '68.

Good luck.

van dorp

de nieuwe boekhandel
in de nassaustraat

het beste gesorteerd in :

schoolartikelen
speelgoed
gezelschapspellen
cadeauartikelen

is het kiezen van een
geschenk een probleem ?
geef dan een cadeaubon van van dorp

Remember that famous song "AROUND THE WORLD IN 80 DAYS" ? ? ?

Now, "Aerovías Condor de Colombia" ("AEROCONDOR") offers you the famous fact :

"AROUND COLOMBIA IN 30 DAYS"

and just for...... US$ 55,00 or NAFLS. 105,00

No one else can offer you SO MUCH FOR SO LESS ! ! !

Just US$ 55,00 or NAFLS. 105,00 and you will have the time of your life visiting Barranquilla, Bogota, Cali, Pereira, Medellin, Cartagena and back to Barranquilla and Aruba.

For more information, please call 3192 or 3193 ! !

GROTE KEUZE

BESTE KWALITEIT
PRIMA PASVORM

Alleenverkoop van

SALAMANDER

SWIFT, CEMA
en vele andere bekende
MERKSCHOENEN

HARTOG

TEL. 1214 - NASSAUSTRAAT 97

J. E. P. CABENDA

Het welbekende adres voor alle sportartikelen

En agente voor

Professional voetbalschoenen

TEL. 1539 ORANJESTAD